

Publicerad 2006-04-25 16:37 av David Calvert

vinter utan höst, gör mig svag. Somna in. Stäng av. Höj volymen tills allt sprängs sönder. Stäng av. Smek något som finns, gå förbi. Är din dimma, spegel utan ram. Vem du än är - antar att jag inte glömmet dig än.

[Jag kallade texten Vinter förut]

.

Hostar upp allt blod, som cirkulerat nära dig.

Genom dig.

Ska stelna, bli kallt

Ett rött testament.

utan pergament eller text.

Tvungen till en färd

några sekel tillbaks genom tiden,

tappa mig på, blod gör mig frisk.

Du har stulit några delar,

kommer förbi någon gång.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren David Calvert med Poeter.se id #8167 innehar upphovsrätten